

**Es pieņēmu islāmu kā savu reliģiju, nezaudējot
ticību Jēzum Kristum (lai miers ir ar Viņu) vai
kādam no Visvarenā Dieva praviem**

**“Saki: “Jūs, Rakstu ļaudis! Nāciet pie kopīgiem
vārdiem starp mums un jums: lai mēs nepielūdzam
nevienu citu kā vien Allāhu, lai mēs nepielīdzinām
Viņam neko...”
(Korāns 3:64)**

**Sagatavojis:
Muhammads Al-Sajeds Muhammads**

[No grāmatas: "Kāpēc ticēt Islāma pravietim Muhammedam (lai miers ir ar viņu)?"]

[Why Believe in the Prophet of Islam, Muhammad (peace be upon him)?]
Pamatojoties uz virsrakstu, ko mēs apspriežam:

“Es pieņēmu islāmu kā savu reliģiju, nezaudējot ticību Jēzum Kristum (lai miers ir ar Viņu) vai kādam no Visvarenā Dieva praviešiem.”, jautājums ir šāds:

Kāpēc islāms ir ieguvums un uzvara?

Un kāpēc, pieņemot islāmu, es nezaudēju ticību Jēzum Kristum (lai miers ir ar viņu) vai kādam no praviešiem?

Pirmkārt un galvenokārt ir būtiski atbrīvoties no personīgām vēlmēm un aizspriedumiem, lai pieietu jautājumam ar racionālu un loģisku domāšanu, sekojot tam, kam piekrīt vesels saprāts, izmantojot domas dāvanu, ko Allahs (Dievs) ir devis cilvēkiem — jo īpaši, kad runa ir par ticības jautājumiem Dievam, Radītājam, Visaugstākajam un Majestātiskajam, un ticību, par kuru cilvēks tiks saukts pie atbildības sava Kunga priekšā. Tas prasa spēju atšķirt pareizo no nepareizā un dabisku cilvēka tieksmi izvēlēties pareizi — meklēt vislabāko ticību, kas atbilst Dieva diženumam.

Cilvēks sajutīs islāma ieguvumu un sapratīs tā vērtību, kad viņš ieraudzīs pierādījumus par tā patiesumu un liecības par pravieša Muhammeda (lai miers ir ar viņu) vēstījuma patiesīgumu. Tāds cilvēks pateiksies Dievam par vadību uz islāma svētību, pēc tam kad viņš ir ieguvis spēju atpazīt patiesību.

Īsumā daži no šiem pierādījumiem ir:

Pirmkārt:

Pravietis Muhameds (lai miers ir ar viņu) jau no jaunības bija pazīstams savas tautas vidū ar izcilām tikumiskām īpašībām. Šīs īpašības skaidri parāda Dieva gudrību viņa izvēlē par pravieti. Pirmām kārtām – viņa patiesīgums un uzticamība. Ir neiedomājami, ka cilvēks, kurš ir tik pazīstams ar šīm tikumiskajām īpašībām (līdz viņam tika doti iesaukas, piemēram, “Godīgais” un “Uzticamais”), pamestu

patiesumu un melotu savai tautai – nemaz nerunājot par to, ka melotu Dievam, apgalvojot, ka viņš ir pravietis un sūtnis.

Otrkārt:

Viņa aicinājums (lai miers ir ar viņu) ir saskaņā ar tīro cilvēka dabu un skaidru prātu. Tas ietver:

☞ Aicinājumu ticēt Dieva eksistencei, Viņa vienotībai dievišķībā, Viņa varenībai un bezgalīgajam spēkam.

☞ Aicinājumu nevērst pielūgsmi un lūgšanas ne pie viena cita – ne pie cilvēkiem, ne akmeņiem, ne dzīvniekiem, ne kokiem...

☞ Aicinājumu nebaidīties un necerēt uz nevienu citu kā vien uz Dievu.

Tāpat kā cilvēks pārdomā: "Kas mani radīja un izveidoja visas šīs radības?" — loģiskā atbilde ir tāda, ka Tas, kurš radīja un izveidoja visas šīs radības, neapšaubāmi ir varens un dižens Dievs, kurš raksturojams ar spēju radīt un izcelt no neesības (jo ir loģiski neiespējami, ka kaut kas pats no sevis rastos no nekā).

Un kad cilvēks jautā: "Kas radīja šo Dievu un lika Viņam rasties?", pieņemot, ka atbilde būtu: "Noteikti vēl kāds cits Dievs, kurš ir varenības un diženuma pilns", tad cilvēks būtu spiests atkārtot šo jautājumu bezgalīgi un turpināt sniegt to pašu atbildi. Tāpēc loģiskā atbilde ir tāda, ka šim radītājam Dievam, kurš ir visvarenais un rada no neesības, nav ne radītāja, ne sākuma, un tikai Viņam piemīt šī spēja. Tādēļ Viņš ir Patiesais Dievs, Viens, Unikālais, Vienīgais, kas pelnījis pielūgšanu.

Turklāt nav pienācīgi Dievam (Allaham), ka Viņš iemiesojas radītā cilvēkā, kurš guļ, urinē un izkārnās. Tas pats attiecas arī uz dzīvniekiem (piemēram, govīm u.c.), jo to visu gals ir nāve un pārvēršanās smirdošā līķī.

📖 Lūdzu, skatīt grāmatu:

"Klusas sarunas starp hinduistu un musulmani".

"A Quiet Dialogue between a Hindu and a Muslim".

☞ Aicinājums atturēties no Dieva attēlošanas statujās vai citās formās, jo Viņš ir daudz augstāks par jebkādu cilvēka iztēli vai mākslu, kas veidota pēc viņa iegribām.

📖 *Lūdzu, skatīt grāmatu:*

“Mierīgas sarunas starp budistu un musulmani”.

“A Peaceful Dialogue Between a Buddhist and a Muslim”.

☞ Aicinājums atbrīvot Dievu no vajadzības radīt pēcnācējus, jo Viņš ir Vienīgais, nedz dzimis, nedz dzemdējis, un Viņam nav nepieciešamības radīt bērnus. Ja Viņš to darītu, kas Viņam liegtu radīt divus, trīs vai vairāk bērnus? Vai tas nenovestu pie tā, ka viņiem tiek piešķirta dievišķība? Un vai tas savukārt nenovestu pie pielūgsmes izkliedēšanas daudziem dieviem?

☞ Aicinājums attīrīt Dieva būtību no negodpilniem īpašībām, kas Viņam piedēvētas citos uzskatos, piemēram:

- Jūdaismā un kristietībā Dievs attēlots kā nožēlojis un sērojis par cilvēces radīšanu, kā minēts 1. Mozus 6:6. [Kristiešu Bībele satur ebreju rakstus kā vienu no tās daļām, ko sauc par Veco Derību]. Taču nožēla un sāras rodas tikai tad, kad tiek pieļauta kļūda nezinašanas vai neparedzēšanas dēļ, un tas nevar būt Dieva īpašība.

- Jūdaisma un kristietības uzskats par Dievu, kurš pēc debesu un zemes radīšanas atpūtās (kā minēts 2. Mozus 31:17) un atguva savu enerģiju (saskaņā ar angļu valodas tulkojumu), ir nepieņemams. Atpūta un enerģijas atjaunošana ir vajadzīga tikai tādēļ, ka kāds ir noguris vai izsmelts, un tas nevar attiecināties uz Visvareno Dievu, Kurš ir pilnīgs Savā spēkā un nav pakļauts nogurumam.

📖 *Lūdzu, skatīt grāmatu:*

“Salīdzinājums starp islāmu, kristietību, jūdaismu un izvēle starp tiem”.

“A Comparison Between Islam, Christianity, Judaism, and The Choice Between Them”

☞ Aicinājums attiecināt Dievam pilnīgu nevainojamību un noraidīt jebkādu rasismu, kā arī noraidīt jūdaisma apgalvojumu, ka Dievs ir

tikai noteiktu personu vai tautu Dievs. Tā kā cilvēki pēc savas dabas, kuru tiem ir devis Dievs, izjūt riebumu pret rasismu, tad būtu nepieņemami piedēvēt šo īpašību pašam Dievam, kurš šo dabisko tieksmi cilvēkā ir ielicis.

☞ Aicinājums ticēt Dieva diženumam, pilnībai un skaistumam, uzsverot Viņa neizmērojamo spēku, absolūto gudrību un visaptverošo zināšanu.

☞ Aicinājums ticēt Dieva atklāsmes grāmatām, praviešiem un eņģeļiem. Tajā tiek sniegts salīdzinājums starp mehānisku ierīci un cilvēku. Tāpat kā sarežģītai ierīcei ir nepieciešama tās radītāja izstrādāta lietošanas instrukcija, lai tā pareizi darbotos un netiktu sabojāta (kas liecina par tās radītāja esamību), arī cilvēkam – kas ir daudz sarežģītāks par jebkuru mehānismu – ir vajadzīga vadība un norādījumi no tā Radītāja, kas organizē viņa dzīvi un nosaka uzvedības normas. Šo vadību Dievs sniedz caur Saviem praviešiem, kurus Viņš ir izvēlējis, lai tie nodotu Viņa atklāsmes caur eņģeļi, kam uzticēts nogādāt Dieva atklāsmes likumu un mācību veidā.

☞ Aicinājums celt Dieva praviešu un sūtņu statusu un godu, kā arī attīrīt viņus no apvainojumiem, kas atrodami citos ticējumos, kuri tiem piedēvē rīcību, kas nav saderīga pat ar parasta tikumīga cilvēka morāli, nemaz nerunājot par pravieti. Piemēram:

- Jūdaisma un kristietības apgalvojums, ka pravietis Ārons pielūdza zelta teļu, uzcēla tam templi un pavēlēja Israēla bērniem to pielūgt, kā minēts 2. Mozus grāmatā 32.
- Apgalvojums, ka pravietis Lats dzēra vīnu un pēc tam apaugļoja savas abas meitas, un viņas viņam dzemdēja bērnus, kā rakstīts 1. Mozus grāmatā 19.

Dieva sūtņi – kurus Viņš ir izraudzījis kā savus vēstnešus cilvēcei – nomelnošana nozīmē Dieva izvēles apšaubīšanu un Viņa raksturošanu kā tādu, kurš nezina nākotni un rīkojas bez gudrības, izvēloties cilvēkus ar šādiem trūkumiem par paraugiem citiem. Rodas jautājums: ja pat pravieši un sūtņi nav pasargāti no šādām netikumībām, vai tad parastie

cilvēki būtu pasargāti? Tas varētu kalpot par attaisnojumu netikumības izplatībai.

☞ Aicinājums ticēt Tiesas dienai, kad cilvēki tiks augšāmcelti pēc nāves un notiks galīgais norēķins. Tiem, kas tic un dara labus darbus, tiks piešķirta mūžīga svētlaime; bet tiem, kas netic un dara ļaunu – tiks piespriests bargākais sods mūžīgās ciešanās.

☞ Aicinājums pieņemt taisnīgu likumdošanu un cēlas mācības, kā arī labot iepriekšējo reliģiju uzskatu izkropļojumus. Piemēram:

- Par sievietēm: Jūdaisms un kristietība uzskata, ka tieši Ieva (Ādama sieva – lai ir miers ar viņu) pamudināja Ādamu pārkāpt Dieva pavēli un ēst no aizliegtā koka, kā minēts 1. Mozus grāmatā 3:12, un ka par to Dievs viņu sodīja ar dzemdību sāpēm, kuras mantos visas viņas pēcnācējas, kā minēts 1. Mozus 3:16. Taču Svētais Korāns skaidri norāda, ka Ādamu kārdināja Sātans, nevis viņa sieva [Sūra Al-A' rāf: 19–22] un [Sūra Tāhā: 120–122], tādējādi tiek izskausta nicināšana pret sievietēm, kas iepriekšējās reliģijās pastāvēja šīs pārliecības dēļ. Islāms nāca ar aicinājumu celt sievietes godu visos viņas dzīves posmos. Praviētis Muhammads (lai ir miers pār viņu) ir teicis: "Izrādiet sievietēm labestību" [Sahīh al-Bukhārī], un vēl viņš teica: "Ikviens, kam ir meita un kurš viņu nenogalina dzīvu, neapvaino viņu un nedod priekšroku savam dēlam pār viņu, to Allāhs, pateicoties viņai, ielaidīs Paradīzē." [Ahmada hadīss].

- Par kariem: Jūdaisms un kristietība satur daudzus stāstus par kariem, kuros tiek pavēlēts nogalināt visus – bērnus, sievietes, vecos un vīriešus, kā piemēram Jozuas grāmatā 6:21. Tas atspoguļojas arī mūsdienu nevēlēšanās apstāties pie masu slepkavībām un genocīdiem (piemēram, Palestīnā). Taču islāms kara laikā uzsver iecietību un žēlsirdību: tas aizliedz nodevību un aizliedz nogalināt bērnus, sievietes, vecos cilvēkus un nekarajošus civiliedzīvotājus. Praviētis Muhammads (miers pār viņu) teica: "Ne nogalini ne zīdaiņi, ne bērnu, ne sievieti, ne vecu cilvēku" [Al-Bayhaqī hadīss]. Viņš arī pavēlēja būt žēlsirdīgiem pat pret tiem gūstekņiem, kuri karoja pret musulmaņiem, un aizliedza tiem darīt pāri.

 Lūdzu skatīt grāmatu:

“Islāma mācības un to risinājumi iepriekšējām un mūsdienu problēmām”.

“Islam's Teachings and How They Solve Past and Current Problems”.

Treškārt: Brīnumi un ārkārtējie notikumi, ko Allah veica caur pravieti Muhammadu (miers lai ir ar viņu), kā liecību par to, ka Viņš viņu atbalsta. Tie iedalās:

✓ **Taustāmi brīnumi, piemēram, ūdens izplūšana no viņa pirkstiem** (miers lai ir ar viņu), kas spēlēja svarīgu lomu ticīgo izglābšanā no iznīcības slāpju dēļ vairākās situācijās.

• **Netaustāmi (garīgi) brīnumi, piemēram:**

➤ Viņa piepildītās lūgšanas, kā lūgšana pēc lietus.

➤ Pravietis Muhammads (miers lai ir ar viņu) pravietoja daudzus apslēptus (nākotnes) notikumus: piemēram, viņa pareģojums par Ēģiptes, Konstantinopoles un Jeruzalemes iekarošanu un šo teritoriju paplašināšanos. Viņš pravietoja arī par Aškelonas iekarošanu Palestīnā un tās pievienošanu Gazai (vēsturiski zināma kā Gaza Aškelona), sakot: **"Labākā jūsu džihāda forma ir robežas sargāšana, un vislabākā ir Aškelonā."**

[„Silsilatu Sahiha“ — Al-Albānī]

Šī pravietojuma smalkā norāde apliecina, ka šī vieta nākotnē būs liela džihāda lauks, kas prasīs augstu pacietību no cēliem cīnītājiem Allah dēļ.

Un viss, ko viņš pravietoja, ir piepildījies.

➤ Pravietis Muhammads (miers lai ir ar viņu) pareģoja arī vairākus zinātniskus apslēptus faktus pirms vairāk nekā 1400 gadiem, kurus mūsdienu zinātne vēlāk apstiprināja.

Viens no piemēriem ir viņa teiktais:

"Kad uz sēklas pilienu (spermas) ir pagājušas četrdesmit divas nakts, Allah sūta eņģeli, kurš to veido un rada dzirdi, redzi, ādu, miesu un kaulus..." [Pārstāstījis Muslim]

- Mūsdienu zinātne ir atklājusi, ka septītās nedēļas sākumā, konkrēti no 43. dienas pēc apaugļošanās, embrija skelets sāk veidoties un sāk parādīties cilvēciskā forma — tas apstiprina Pravieša teikto.

- Kurāna brīnums — lielākais un paliekošākais brīnums līdz Pastarajai dienai. Tā unikālā izteiksme bija tāda, ka daiļrunīgie arābi nespēja radīt pat īsāko suru līdzīgu tam.

➤ Svētais Korāns piemin daudzas apslēptas lietas (pagātni, tagadni un nākotni), tostarp daudzus zinātniskus faktus, kurus pirms vairāk nekā 1400 gadiem neviens nevarēja zināt. Vēlāk mūsdienu zinātne atklāja to patiesumu un precizitāti. Tas ir kļuvis par iemeslu tam, ka daudzi zinātnieki dažādās zinātnes nozarēs pieņemuši islāmu.

[Starp tiem, kas publiski pauduši dziļu apbrīnu pret astronomiskajiem faktiem Svētajā Korānā, ir profesors Yoshihide Kozai, Tokijas observatorijas direktors Japānā].

Viens no piemēriem ir Allah teiktais par Visuma paplašināšanos: "Un Debesis Mēs uzcēlām ar spēku, un patiesi, Mēs tās paplašinām." [Adh-Dhāriyāt: 47]

Šis zinātniskais fakts tika atklāts tikai mūsdienu laikmetā. Cik precīzi ir Kurāna vārdi un tā aicinājums uz zināšanām un pārdomām!

Pirmā atklāsme, ko Allah sūtīja lejup no Kurāna, bija Viņa teikums: "Lasi, sava Kunga vārdā, kas radīja" [Al-Alaq: 1]

Lasišana ir ceļš uz zināšanām un sapratni, un tādējādi arī cilvēces attīstību visās dzīves jomās.

📖 Lūdzu skatīt grāmatu:

"Islāms un mūsdienu zinātnes atklājumi kā pierādījumi Muhammada (miers lai ir ar viņu) pravietojumam un sūtījumam"

"Islam and the Discoveries of Modern Science as the evidence and proofs of the prophethood and messengership of Muhammad (peace be upon him)".

- **Loģisks apsvērums:** Iepriekš minētais ir taisnīgs kritērijs, ko spēj saprast jebkurš saprāts, neatkarīgi no tā intelektuālā līmeņa, lai atpazītu jebkura pravieša vai sūtņa patiesumu un līdz ar to – viņa vēsts patiesīgumu. Ja jūdam vai kristietim tiktu uzdots jautājums: "Kāpēc tu

tici kāda pravieša pravietībai, ja pats neesi redzējis nevienu no viņa brīnumiem?", tad atbilde būtu: "Pateicoties ticamām liecībām, kas tika nodotas no paaudzes paaudzē par viņa brīnumiem."

✓ Šāda atbilde loģiski noved pie ticības Pravietim Muhammedam (lai viņam ir miers), jo viņa brīnumu nodošana caur ticamu liecinieku ķēdi ir vēl daudzskaitlīgāka un stiprāka nekā jebkuram citam pravietim.

■ **Papildus iepriekš minētajam, viņa biogrāfijā, ko Allahs ir saglabājis, skaidri parādās viņa aicinājuma patiesums:**

1. Viņa pastāvīgā centība dzīvot saskaņā ar to, ko viņš sludināja – sākot no dievalpojumu pamācībām, augstām morālām vērtībām un cēliem tikumiem, līdz dievbijībai un atteikšanās garam no šīs pārejošās pasaules baudām.

2. Pravietis Muhameds (miers lai ar viņu) noraidīja Mekas tautas piedāvājumus — bagātību, varu, godu un laulību ar viņu cildenākajām meitām — apmaiņā pret atteikšanos no sava aicinājuma (uz Allah vienotību, tīru pielūgsmi Viņam, atteikšanos no elku pielūgsmes, laba pavēlēšanu un ļaunā aizliegšanu), vienlaikus izturot smagas ciešanas no kaitējuma, naidīguma, vajāšanas un vēlāk arī karus no savas tautas viņa aicinājuma dēļ (miers lai ar viņu).

3. Viņa centība mācīt saviem biedriem un visai tautai nepārspīlēt viņa slavināšanā. Viņš teica: “Nepārspīlējiet mani slavēšanā, kā kristieši pārspīlēja Marijas dēla slavēšanā. Es esmu tikai kalps, tāpēc sakiet: ‘Allah kalps un Viņa sūtnis.’”[Sahīh al-Bukhārī]

4. Allahs viņu pasargāja, līdz viņš nodeva savu vēstījumu un Viņš viņu iepriecināja ar islāma valsts nodibināšanu.

✓ Vai tas viss nav pietiekams pierādījums tam, ka viņš (mierinājums lai ir pār viņu) ir patiesīgs savā apgalvojumā un īsts sūtnis no Allaha?

➤ Mēs norādām, ka frāze "un viņš nāca ar desmit tūkstošiem svēto"

5. Mozus grāmatā (33:2) ir izlaista arābu tekstā pēc frāzes [un viņš atspīdēja no Pārānas kalna], kas atgādina pravietojumu par pravieti

Muhamedu (miers lai ar viņu), līdzīgi kā saules uzlēkšana un tās gaismas izplatīšanās pie apvāršņa.

Radišanas grāmatā (21:21) ir teikts: "Un viņš – Ismaēls – dzīvoja Pārānas tukšnesī", un ir zināms ar nepārtrauktu nodošanu, ka Ismaēls (miers lai ar viņu) dzīvoja Hidžāzas zemē. Tādēļ Pārānas kalni ir Hidžāzas kalni Mekā. Tātad tas tieši attiecas uz pravieti Muhamedu (miers lai ar viņu), kad viņš ieradās Mekā kā iekarotājs bez asinsizliešanas un piedeva tās iedzīvotājiem, viņam sekojot desmit tūkstošiem pavadoņu.

Šī izlaistā daļa [un viņš nāca ar desmit tūkstošiem svēto] ir apstiprināta King James Version, American Standard Version un Amplified Bible.

➤ Tāpat svētceļnieku dziesmā (Psalmi 84:6) vārds (Baka) ir aizstāts arābu tekstā, lai tas tieši nenorādītu uz svētceļojumu uz Kaabu (Mekā), pravieša Muhameda dzimtenē, jo (Meka) tiek saukta par (Baka). Tas ir minēts Svētajā Korānā kā (Baka) [Āl-Imrān: 96], un šis teksts ir apstiprināts King James Version un citās versijās kā [valley of Baka], kur vārda [Baka] pirmais burts ir rakstīts ar lielo sākumburtu, lai norādītu, ka tas ir īpašvārds, un īpašvārdus netulko.

📖 *Lūdzu, skatīt grāmatu:*

“Muhammeds (miers lai ar viņu) patiešām ir Allah pravietis.”

“Muhammad (Peace be upon him) Truly Is the Prophet of Allah”

■ **Islama mērenība un vispārīgums:** Islams ir miera reliģija, kas aptver visus, atzīst viņu tiesības un aicina ticēt visiem Allāha praviešiem.

➤ Islams nāk ar mērenību visās lietās, īpaši ticības jautājumos, pievēršoties visbūtiskākajam jautājumam kristietībā – Kristus (miers lai ar viņu) jautājumam. Tas aicina:

➤ Ticēt Jēzus Kristus (miers lai ar viņu) pravietībai, viņa dzimšanas brīnumam un brīnumam, ka viņš runāja šupulī kā Allāha zīme, lai attaisnotu viņa māti no tā, ko jūdaisms viņai nepamatoti piedēvēja, godinot viņu, un kā pierādījumu viņa pravietībai un sūtībai vēlāk.

✓ **No loģiskā skatpunkta:** Šis ir saprātīgs un līdzsvarots skatījums – ne ar jūdaisma noraidošo attieksmi, kas noliedza Kristus (miers lai ir ar viņu) sūtību, apmeloja viņu un viņa dzimšanu saistīja ar netiklību, apvainoja viņa māti ar nepamatotiem pārmetumiem, un arī bez kristietības pārspīlējumiem, kas piešķīra viņam dievišķumu.

■ **Kas to skaidro no saprāta skatpunkta:**

- Tāpat kā tīrs dabiskais prāts nespēj pieņemt ideju par cilvēka un dzīvnieka dabas savienošānu (piemēram, cilvēka un govju laulība), lai rastos būtne, kas apvieno abas dabas — puse cilvēks, puse govs —, jo tas būtu cilvēka pazemošana, kaut arī abi (cilvēks un dzīvnieks) ir radības; tāpat arī tīra daba un vesels saprāts nespēj pieņemt ideju par dievišķās dabas savienošānu ar cilvēka dabu, lai izveidotu būtni, kas apvieno dievišķo un cilvēka dabu, jo tas pazemina un noniecina Dievu.

Pastāv milzīga atšķirība starp Dievu un cilvēku, īpaši ņemot vērā, ka šī būtne piedzimis no sievietes dzimumorgāniem, un vēl vairāk, ja ticība ietver krustā sišanu, nogalināšanu un apglabāšanu pēc pazemošanas (piemēram, apsauldīšana, sišana, kailināšana utt.).

Tāda pazemojoša ticība nav cienīga Lielā Dieva.

- Ir zināms, ka Kristus (miers lai ir ar viņu) ēda pārtiku un viņam bija nepieciešamība iztukšoties. Šāds apraksts nepienākas Dievam, kā arī nav pieņemami, ka Viņš iemiesotos radītā cilvēkā, kurš guļ, urinē, izkārnās un nes savā vēderā netīru, nešķīstu izkārnījumu.

- Tāpat kā mazs un ierobežots trauks nespēj saturēt jūru ūdeņus, nav saprātīgi apgalvot, ka Dievs varētu būt ietverts vājā radījumā – sievietes dzemdē.

- Tāpat kā nav saprātīgi, ka kāds nes cita grēku, pat ja tas ir viņa tēvs vai māte — kā tas ir skaidri teikts kristietībā: “Tēvus nenogalēs bērnu dēļ, un bērnus nenogalēs tēvu dēļ; ikviens mirs par savu paša grēku” (5. Mozus 24:16), un arī: “Tikai tas, kurš grēko, tas mirs. Dēls nenesīs tēva vainu, un tēvs nenesīs dēla vainu. Taisnais saņems savu taisnību, un ļaundara ļaunums tiks uzlikts viņam pašam” (Ecēhiēla 18:20).

Tāpat nav loģiski, ka Ādama pēcnācēji nestu sevī grēku, ko viņi nav izdarījuši, tikai tāpēc, ka viņu tēvs Ādams nepaklausīja. Tāpēc iedzimtā grēka jēdziens tiek noraidīts, pamatojoties uz pašas Bībeles tekstiem, un līdz ar to arī izpiršanas ideja ir kļūdaina, jo balstās uz to, kas loģiski nav pieņemams.

- Pieņemot, ka Dieva piedošana Ādamam par viņa nepaklausību (kas bija vienkārši aizliegtā koka augļa ēšana) būtu iespējama tikai caur krustā sišanu un nogalināšanu — kāpēc gan šī krustā sišana un nogalināšana netiktu piemērota pašam Ādamam, kurš izdarīja grēku, bet gan Kristum — kurš bija sludinātājs, taisns skolotājs, dievbijīgs un uzticīgs savai mātei?

Un vēl vairāk — kā var apgalvot, ka nepieciešams krustā sist un nogalināt pašu Dievu, kurš it kā būtu iemiesojies cilvēka veidolā?

- Kā ir ar lielajiem grēkiem un pārkāpumiem, ko cilvēce izdarīja pēc Ādama? Vai arī tie prasa jaunu Dieva krustā sišanu un nogalināšanu jaunā cilvēka veidolā? Ja tā būtu, tad cilvēcei būtu vajadzīgi tūkstošiem Kristu, lai izpildītu šo it kā nepieciešamo izpiršanas lomu.

- Kāpēc Dievs nepiedotu Ādamam par viņa nepaklausību (ja viņš nožēloja un atzina savu kļūdu), tāpat kā Viņš piedod citus grēkus? Vai tad Viņš nav spējīgs uz to? Protams, ka Viņš ir.

- Un ja apgalvojums par Kristus dievišķību balstās uz to, ka viņš piedzima bez tēva, tad ko lai sakām par Ādamu, lai miers ir ar viņu, kurš tika radīts bez tēva un mātes?!

- Ja apgalvojums par Kristus dievišķumu balstās uz viņa brīnumiem, tad ko mēs teiksim par pravieti Muhamedu un citiem praviešiem, kuriem arī bija daudzi brīnumi? Vai viņi tiek uzskatīti par dievišķiem? Protams, ka nē.

■ Ir arī svarīgs loģisks precizējums:

Tā kā Kristus daba – kuru kristietība uzskata par dievišķu Pestītāju – ir vai nu mirstīga, vai nemirstīga, tad no tā izriet šāds secinājums:

1. Ja Kristus daba ir mirstīga, tad viņš nav Dievs, un tāpēc apgalvojums, ka viņš vienlaikus ir Dievs un Pestītājs, nav spēkā.

2. Ja Kristus daba ir nemirstīga, jo viņš ir Dievs, tad viņš nemira, un līdz ar to nav notikusi nekāda izpirkšana.

- Tas, ko mēs loģiski paskaidrojām par pārliecības nederīgumu attiecībā uz dievišķās un cilvēka dabas apvienošanu vienā būtībā – kā tas tiek teikts par Kristu –, attiecas arī uz to, ko dažādas sabiedrības dažādos laikos ir apgalvojušas, piemēram, par Krišnu Indijā, Budu Austrumāzijā un Horu seno ēģiptiešu vidū, kura stāsts ir vecāks par Kristus stāstu.

✓ Tādējādi kļūst skaidrs, ka šī pārliecība nav nekas vairāk kā pārņemts uzskats no seno tautu ticējumiem – dažādās formās, stāstos, mītos un legendās –, bez jebkāda droša pamata dievišķā atklāsmē vai loģiskā pierādījumā.

■ **Precizējums:**

➤ Kristietība apgalvo, ka Kristus (miers lai ir ar viņu) ir dievs, lai gan viņš pats to nevienā evaņģēlija frāzē skaidri nav paziņojis, piemēram, sakot: “Es esmu Dievs” vai “pielūdziet mani”, kā arī viņš nekad nemācīja saviem mācekļiem tā darīt.

➤ Tieši pretēji, Mateja evaņģēlijā (21:11) ir teikts, ka Kristus (miers lai ir ar viņu) ir praviets: [Laudis atbildēja: “Šis ir Jēzus, praviets.”] Turklāt viņš mācīja saviem mācekļiem lūgt, metoties zemē, kā tas aprakstīts Mateja evaņģēlijā (26:39). Kam viņš meta zemē seju? Vai tad ne savam Dievam?! Tā tieši notiek lūgšana islāmā.

➤ Kristus arī mācīja saviem mācekļiem sveicināt cits citu ar miera sveicienu, kā redzams Jāņa evaņģēlijā (20:21, 26), kas ir islāma sveiciens: “Miers lai ir ar tevi”, uz ko atbild: “Un arī ar tevi lai ir miers.”

➤ Daudzi cilvēki, pieņemot islām, saka: “Tagad mēs esam labāki kristieši nekā agrāk, jo mēs sekojam Kristus mācībām.”

■ **Mēs skaidrojam:** Svētajā Korānā ir vesela sura ar nosaukumu “Marjama” (Marija), kas godina Kristu un viņa māti (lai ir miers ar viņiem), kā tas nav atrodams pat Bībelē.

• Islāmā tiek paaugstināts Jēzus Kristus un viņa mātes statuss, un tiek aicināts ticēt viņam kā augstam pravietim, kuru Dievs ir sūtījis, un

sekot viņa mācībām, jo tās saskan ar islāma mācību, kuru atnesis pravietis Muhameds (miers lai ir ar viņu).

 Lūdzu, skatīt grāmatu:

„Kluss dialogs starp kristieti un musulmani”,

„Kāpēc izvēlēties islām kā reliģiju?”

“A Quiet Dialogue Between a Christian and a Muslim.”

And the book: “Why choose Islam as a religion?”

■ **Noslēgumā**, tā kā šajā uzrunā tika objektīvi un saskaņā ar skaidru saprātu (kuru Dievs mums ir devis, lai atšķirtu patiesību no maldiem) aplūkoti jautājumi, un tā kā tās atbilst arī šķīstai dvēselei raksturīgām augstām vērtībām, rodas jautājums ikvienam, kurš ir atzinis patiesību, kas pierāda pravieša Muhameda (miers lai ir ar viņu) aicinājuma patiesumu un islāma taisnīgumu, bet vēl nav pieņēmis ticību:

- Kas tevi attur no patiesas pārdomas par islāmu un apsvēršanas, vai tieši islāmā nav tās atbildes uz taviem būtiskajiem jautājumiem (it īpaši par ticību Dievam), kuras tu neatrodi citās reliģijās? Jo tu būsi atbildīgs Dieva priekšā par saviem uzskatiem un patiesības meklēšanu savā izvēlē.

- Kāds ļaunums varētu būt tajā, ja es izvēlos islāmu, kas sniedz loģiskas un vienkāršas atbildes uz visiem maniem jautājumiem, neuzspiežot prātam pieņemt kādu konkrētu jēdzienu, un es nezaudēju savu ticību Kristum (miers lai ir ar viņu) — īstā veidā, kas saskan ar dabu un nav pretrunā ar skaidru saprātu un loģisku domāšanu — un nezaudēju savu mīlestību un cieņu pret viņu, jo islāmā Kristum (miers lai ir ar viņu) ir augsts un cēls statuss, tāpat kā viņa mātei, Jaunavai Marijai (miers lai ir ar viņu), un es nezaudēju ticību nevienam pravietim?

Lai Dievs mūs visus vada uz patiesību un labo.